

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΕΞΑΡΧΕΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗ 170Η ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ (MISSIA)

Τήν Κυριακήν, 9ην / 22αν Ὀκτωβρίου 2017, ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τόν ἐν Ἱεροσολύμοις Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Τριάδος τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (MISSIA) ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατόν ἑβδομήκοντα (170) ἐτῶν ἀπό τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁκτώ Μητροπολῖται τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ὦν πρῶτος τῇ τάξει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κρουτίτσκου καί Κολόμενσκου κ. Ἰουβενάλιος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὁ Προϊστάμενος τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης Σέργιος καί πλείας Ἱερομονάχων καί Πρεσβυτέρων, καί διακόνων, μεθ' ὧν ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μάρκος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καί ρωσιστί καί ψαλλούσης ὡσαύτως τῆς γυναικείας χορωδίας τῆς MISSIA καί μετέχοντος πυκνοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ Ρωσσοφώνων κυρίως καί Ἀραβοφώνων ἐντοπίων Χριστιανῶν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τούς ἀδελφούς, τούς ἐρχομένους ἐν τῇ ἀγιογραφικῇ Μητροπόλει τῶν Ἐκκλησιῶν δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων, «ἵνα συνεργοί γινώμεθα τῇ μαρτυρίᾳ τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἀληθείας» (Ἰωάν. 3,8).

Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Ἀλέξανδρε, Προϊστάμενε τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ρωσικῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Πνευματικῆς Ἀποστολῆς,

Ἱερώτατοι ἀδελφοί ἐν Χριστῷ καί συλλειτουργοί Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Ἱεροδιάκονοι τῆς ὁμοδόξου καί ἀδελφῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ρωσίᾳ, ἐκπρόσωποι τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. κ. Κυρίλλου.

«Ἰδοὺ δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό» (Ψαλμ. 132, 1) καί μάλιστα ἐπὶ τά σκηνώματα Ἰακώβ, «ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τήν εὐλογίαν, ζώην ἕως τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 132, 3).

Ὅντως τῆς εὐλογίας ταύτης ἦν ὑπεσχέθη ὁ Κύριος ἀπολαμβάνει ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία μετά τοῦ Χριστεπωνύμου αὐτῆς πληρώματος καί δὴ μετά τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος τῆς ἀναδειχθείσης

φύλακος καί χειρουργοῦ ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῶν ἀποτελούντων τὰ ἀδιάφυστα μαρτύρια τοῦ σωτηριώδους κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καί τοῦ Σταυρικοῦ αὐτοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως.

Κοινωνοί δέ καί μέτοχοι τῆς εὐλογίας ταύτης τυγχάνουν αἱ ἀδελφαί ὁμόδοξοι Ἐκκλησίαι κατὰ τὰς προσκυνηματικές θεωρίας τόσον τῶν Ἱερωτάτων Ἱεραρχῶν αὐτῶν, ὅσων καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν τῶν ἐκ τῶν περάτων τῆς οἰκουμένης παραγεγονένων ἐνταῦθα.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἀναγνωρίζουσα τήν ἠθικήν καί ὑλικήν συναντίληψιν τῆς ὁποίας ἔτυχεν εἰς λίαν δυσκόλους ὄντως περιόδους τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς διαδρομῆς, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, οὐδέποτε ἐπαύσατο μνημονεύειν προσευχητικῶς ἐν τοῖς διπτύχοις αὐτῆς τούς συνδρομητάς καί δωρητάς ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Ρωσίας.

Ἐνταῦθα θά ἡδύνατο νά εἴπῃ τις ὅτι ἀνταποδοτικῶς καί καθηκόντως ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς Πατριαρχῶν Θεοφάνους Γ΄ καί Παΐσιου συνέβαλε τὰ μέγιστα κατὰ τήν πλέον κρίσιμον καμπήν τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρωσιῶν (16^{ος} -17^{ος} αἰῶν) εἰς τήν διάσωσιν καί προστασίαν τοῦ Ἀποστολικοῦ καί Ἱεραρχικοῦ Συστήματος αὐτῆς, ἀπειληθέντος ἀπό τό ἐπινόηθέν ἐρμαφρόδιτον κατασκεύασμα τῆς Οὐνίας.

Ὁ σύνδεσμος τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης τῶν Ἐκκλησιῶν Ρωσίας καί Ἱεροσολύμων ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῆς Παυλείου διδαχῆς· «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καί οὕτως ἀναπληρώσατε τόν νόμον τοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6, 2). Ὁ δέ νόμος τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τήν ἀγάπην αὐτοῦ· «ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάν. 13, 34) λέγει Κύριος.

Τόν νόμον τοῦτον, δηλονότι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, διαδηλοῦμεν σήμερον διὰ τῆς Πανηγυρικῆς καί Πατριαρχικῆς ταύτης θείας λειτουργίας, τῇ συμμετοχῇ τῶν συλλειτουργούντων ὑμῖν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τῶν πάλοι διατελεσάντων Προϊσταμένων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐκκλησιαστικῆς καί Πνευματικῆς ἀποστολῆς τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί Πασῶν τῶν Ρωσιῶν, ἐν τῷ ἐπωνύμῳ ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος καί ἐπὶ τῇ ἐκατοστῇ καί ἐβδομηκοστῇ (170) ἐπετείῳ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.

Ὅσάκις δέ, ὁ νόμος οὗτος τοῦ Χριστοῦ παρακάμπτεται ἢ παραβιάζεται, τότε ὁ ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων θεσπισθεὶς ἱερός χάρτης τῶν πνευματικῶν δικαιοδοσιῶν τῶν Ἐκκλησιῶν διαρρήγνυνται, μέ ἀποτέλεσμα νά γεννῶνται τὰ σχίσματα καί νά διαμερίζεται ἡ αὐτοδυναμία τῆς ἐνότητος τοῦ σώματος τῆς Μίας Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁρθοδοξίας. «Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καί μέλη ἐκ μέρους» (Α΄ Κορ. 12, 27) διακηρύσσει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων στοιχοῦσα τῷ νόμῳ τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀποστολικῶν παραδόσεων παραμένει πιστή καί ἐδραία εἰς τήν ἀποστολήν αὐτῆς, δηλονότι τῆς μαρτυρίας τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, τῷ τόπῳ τῆς «τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ» (Ψαλμ. 144, 5) καί «τῆς εὐπρεπείας τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ» (Ψαλμ. 49, 2). Τῆς μεγαλοπρεπείας καί ὠραιότητος «τῆς Μιᾶς Ἀγίας καί Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης», ἥν κενωτικῶς καί θυσιαστικῶς ἀντιπροσωπεύει ἐν τοῖς κανονικοῖς

αὐτοῖς ὁρίοις «καί οὐχί ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι» (Β΄ Κορ. 10, 16) κατά θεῖον Παῦλον, ἡ τῶν Ἱεροσολύμων μαρτυρική ὄντως Ἐκκλησία.

Ἡ σημερινή ἐόρτιος ἐπέτειος τῆς πνευματικῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς (Ντουχόβνια Μίσσια), ἡ ὁποία τό πρῶτον ἐφιλοξενήθη ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἀρχαγγέλων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, μᾶς προτρέπει νά «ἀναθεωρήσωμεν τήν ἔκβασιν» (Ἐβρ. 13, 7) τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου αὐτῆς ὡς καί τάς σχετικές ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς ἀγίας Γῆς εἰδικώτερον καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς γενικώτερον. Προσέτι δέ καλούμεθα ἐν τῷ Πνεύματι τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης καί μερίμνης, ὅπως συντονίσωμεν τάς μελλοντικές ἐνεργείας αὐτῆς, ἵνα κηρυχθῇ ὁ Παύλειος λόγος· «Οἶδαμεν δέ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τόν θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν» (Ρωμ. 8, 28).

Καί τοῦτο πρός ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν παραπτωμάτων τοῦ παρελθόντος ἀφ' ἐνός· καί πληρεστέραν διακονίαν τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν καί τοῦ εὐσεβοῦς λαΐματος τῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ καί ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διαβιούντων καί δοκιμαζομένων Χριστιανῶν. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τεθεμελιωμένη οὕσα ἐπὶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ καί σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐξ ἐνός καί μάρτυς γενομένη τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ἐξ ἑτέρου, ἀπεδείχθη ὁ μάρτυς ὁ πιστός καί ἀψευδής τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας ἀλλά καί ὁ ἐγγυητής τῆς Χριστιανικῆς παρουσίας ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ.

Κατακλείοντες ἅς ἀκούσωμεν τάς προτροπὰς τοῦ Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου λέγοντος· «Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τήν κλῆσιν καί ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γάρ ποιοῦντες οὐ μή πταίσητέ ποτε. Οὕτω γάρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β΄ Πέτρ. 1, 10-11).

καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/10/22/33518>

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ λόγου ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωκεν εἰς τόν Ἀρχηγόν τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς Μητροπολίτην Ἰουβενάλιον φιλντισένιαν εἰκόνα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, κατεσκευασμένην εἰς Βηθλεέμ, εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μετά τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου καί ἀντίγραφον τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἀρχιτέκτονος Κάλφα Κομνηνοῦ τοῦ Μυτιληναίου, τοῦ ἀνεγείραντος τό Κουβούκλιον τό 1810, ὁ ὁποῖος σταυρός εὐρέθη κατά τήν πρόσφατον ἀνακαίνισιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου.

Ἀνταποδίδων ὁ Μητροπολίτης Ἰουβενάλιος ἐπέδωκεν εἰς τόν Μακαριώτατον σέτ Πατριαρχικῶν ἐγκολπίων μετά σταυροῦ καί δίπλωμα κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς 170ετίας τῆς Ρωσικῆς MISSIA.

Ὁ Μακαριώτατος παρεκάλεσεν τόν Μητροπολίτην Ἰουβενάλιον, νά μεταφέρῃ τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχει Κυρίλλῳ τούς ἀδελφικούς ἀσπασμούς Αὐτοῦ καί ἠὺχαρίστησε τόν Προϊστάμενον τῆς MISSIA Ἀρχιμανδρίτην Ἀλέξανδρον διὰ τήν καλήν συνεργασίαν αὐτοῦ καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ μετά τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἐξεναγῆθη εἰς τήν ἔκθεσιν λειτουργικῶν ἀντικειμένων τῆς MISSIA, ἐκτιθεμένων εἰς αἶθουσαν ἐντός τοῦ κτιρίου Sergei, τό ὁποῖον προσφάτως ἀνέκτησε ἡ MISSIA ἐκ τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων.

Ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος παρεκάθισεν εἰς τράπεζαν, κατά τήν διάρκειαν τῆς

ὁποίας προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἴδε:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/2017/10/22/35394>

Εἰς τήν δεξίωσιν τό ἑσπέρας εἰς τό ξενοδοχεῖον Notre Dame ἐξεπροσώπησε τό Πατριαρχεῖον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί ἐξεφώνησε ἐξ ὀνόματος τοῦ Μακαριωτάτου τήν κάτωθι προσφώνησιν ἀγγλιστί:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/2017/10/22/35396>

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```